

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

9 Vtrum aliquis debeat alios inducere ad religionis ingressum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

etiam hoc nihil aliud
 fit q̄ relaxatio q̄ af-
 fectus vite peccate,
 ex causa tñ consabili,
 ideo dispensatio exi-
 gurificatio ē, dūm in
 religione q̄s manet.
 si egerit vlt caritatem,
 aut alia relaxatio nes,
 dispensatione, opus
 est, & non propria
 debet auctoritate la-
 gioses actus facere.
 ¶ In hñ fine ad ter-
 tium eundem articu-
 lū, dubiū adhuc re-
 flat, quare habens in
 seculo votū simplex
 religionis, archioris,
 & de facto post p-
 fectus religionem la-
 xiorē, non teneat
 ad archiorē, cum ad
 huc sola perita licen-
 tia possit ad illā trā-
 sire laudabiliter. Ma-
 ioritas siquidē voti
 solemnīs non p̄xi-
 dicat huic p̄gressus:
 sicut maius vincū
 matrimonij, quā vo-
 tū simplicis, impedit
 ad implētiōē voti
 simplicis. Cōtra: nā-
 que q̄ professio, in
 minori, nō impedit
 transitū ad maiorē.
 ¶ Ad hoc d̄ q̄ aliud
 est extinguere, seu
 solvere vinculum &
 aliud est sp̄dire exe-
 cutiōē voti. Vincū-
 lum autē matrimonij
 & professiois, in
 religione conueniunt
 in hoc, q̄ utrumque est
 fortius q̄ votum sim-
 plex, & habet rōnē
 alienationis p̄pria
 p̄sona. Et propterea
 utrumque auferit vin-
 culū voti simplicis.
 Sed differētia est i
 hoc, q̄ vincū con-
 summat matrimonij
 nō extinguunt, sed spe-
 diunt votū simplicis
 vim durāte matri-
 monio. Et p̄ p̄ea solu-
 to matrimonio per
 mortē coniugis, tene-
 tur implere prius fa-
 ctum votū. Vincū
 autē professiois nō
 impedit, sed extin-
 guit, seu soluit vin-
 culū voti simplicis.
 Et quāuis possit lau-
 dabiliter transire ad
 archiorē prius uero
 appetitā, non tenet,
 quia extincta est ob-
 ligatio illa soluto vin-
 culo simplicis voti.
 Habet autē professio
 vim soluendi vincū-
 lū voti simplicis ex
 eo, quōd fortiori vin-
 culo alienat personā
 profitentis alteri, im-
 mo tali, s. religioni.
 Et hoc intendit au-

nachus efficiatur, ergo v̄ q̄ nō F
 licet alicui transire de una reli-
 gione in aliam maiorem.
 ¶ 3. Pr̄t. Tandiu obligat aliq̄s
 ad implendum quod uouit, q̄-
 diu potest licite illud implere:
 sicut si aliquis uouit continen-
 tiam seruare, etiam post con-
 tractum matrimonium p̄ uer-
 ba de presentē, ante carnalē co-
 pulam tenetur implere uotum,
 q̄ hoc potest facere, religionē
 intrando. Si ergo aliquis licite
 potest transire de una religione
 ad aliam, tenebitur hoc facere,
 si ante hoc nouerit existens in
 seculo, quod uideretur esse inco-
 nueniens, quia ex hoc plerūque
 scandalum generari posset. Er-
 go nō potest aliquis religiosus
 de una religione transire ad a-
 liam archiorē.
 SED CONTRA est, quōd d̄
 in Decre. 20. q. 4. * Virgines sa-
 cre q̄ si pro lucro animā suę pro-
 pter restrictiōē uitā ad aliud
 monasterium peragere dispo-
 suerūt, ibique commanere de-
 creuerunt, sancta synodus con-
 cedit: & eadem ratio uidetur ef-
 se de quibusdam religiosis. Er-
 go potest aliquis licite transire
 de vna religione ad aliam.
 RESPON. Dicendum, q̄ tran-
 sire de religione ad religionē,
 nisi propter magnam utilitatē,
 vel necessitatē non est lauda-
 bile, tum quia ex hoc plerūq̄
 scandalizant illi qui relinquunt:
 tum etiam quia facilius p-
 ficit aliquis in religione quam
 confueuit, q̄ in illa quam non
 cōsueuit ceteris paribus. Vnde
 in collationibus patrum abbas
 Nestorius dicit. * Vnicuiq̄; tri-
 le est s̄m propositum quod ele-
 genit, ut summo studio ac dili-
 gentia ad op̄eris arrepti p̄fecti-
 onem peruenire festinet, &
 nequaquam a sua, quam elegit
 semel, professione discedat. Et
 postea subdit, * rationem affi-
 gnans: Impossibile nanque est
 vnum & eundem hominem
 simul uniuersis fulciri uirtutib.
 quas si quis uoluerit pariter at-
 tentare, in id incidere eum ne-
 cesse est, ut dum omnē sequit,
 nullam integrē consequatur.
 Diuersa enim diuersas uirtutum
 opera. Potest tamen aliquis lau-
 dabiliter de una religione tran-
 s̄re ad aliam triplici ex causa.
 Primō quidem zelo p̄fectio-
 nis religionis, que quidem excel-
 lentia, ut supra dictū est, * non
 attenditur s̄m solam altitudi-
 nem, sed principaliter secundū

id ad quod religio ordinat. se-
 cundario uero secundū discre-
 tionem obseruantiarum debito
 fini proportionatū. Secundo,
 propter declinationem religio-
 nis a debita p̄fectione, puta, si
 in aliqua religione archiori inci-
 piant religiosi remissius uiue-
 re, laudabiliter transit aliquis ad religionem
 minorem, si melius obseruetur. Vnde
 in uita solitaria, in qua profectus fuerat
 norem. I. corum qui uiuunt in locis
 hoc, quod uita eremitica exuperat de-
 xius obseruari. Tertio, propter in-
 billitatem, ex qua intrandum p̄fecti-
 test aliquis archioris religionis statu
 set aut seruare statuta religionis la-
 tribus casib. potest esse d̄tia. Nā in quibus-
 bet quidem propter humilitatem
 re, que tamen ei negari non potest
 flet illam religionem esse archiorem,
 probabiliter dubitetur, est in hoc
 cium inquirendum, ut h̄ extra, de re-
 transeuntibus * ad religionem. Et
 requiritur superioris iudicium, in
 tertio uero casu est necessaria dispensa-
 Ad primum ergo dicendum, q̄
 rem religionē transire, non facimur
 ptuose ut iusti uideantur, sed de-
 fiant.

AD SECVNDVM dicendū, q̄ utraque
 nachorum, & canonicorum regulam
 tur ad opera uitae contemplatiuae, in
 pia sunt ea que aguntur in diuini
 ordinatur directe ordo canonicorum
 quibus per se competit quod sint
 sed ad religionem monachorum non
 perit ut sint clerici, ut habetur in
 & ideo quamuis ordo monachorum
 obseruantia, si monachi essent laici,
 re ab ordine monachorū ad ordinem
 rum regularium, secundum illud
 cum monachum. * Sic uiuunt in
 ficut esse mereatis. Non autem
 beatur in Decre. 16. q. 1. in d̄
 nachi sint clerici sacris mysterijs
 nenti id quod est canonicorum
 maiori architudine: & ideo transire
 ordiñe canonicorum regularium ad
 nachorum, petita tamen superioris
 citur 19. q. 3. c. Statuimus. *
 AD TERTIVM dicendū, q̄ uotum
 quis obligatur minori religioni, est
 notū simplex, quo quis aliter
 ni. Post votum. n. simplex, si
 matrimonij, non d̄zimeretur, sicut
 lemne: & ideo ille qui iam professus
 religione, non tenetur implere
 quod emisit de intrando religionem

ARTICVLVS IX.

Utrum aliquis debeat alios inducere
 ad religionem intrandam.
 AD NONVM sic proceditur.
 AV̄ q̄ nullus debeat alios
 ducere ad religionē intrandā.
 Mda t. n. beatus Benedictus * in

In collatio-
ne 5. cap. 5.
in princ.

In collatio-
ne 14. c. 6.

q̄ preced.
art. 6.